

"כל הארץ דגלים, דגלים"
פעילות לגיל הרך - בסימן חודש אייר |

משך הפעילות: כארבעים וחמש דקות **ציוד נדרש:** מצגת / דפי מקורות ; חומרי יצירה (דפים, בריסטולים, טושים וכד') **כללי:**

בסדנא זו, נבקש להתעמק עם הילדים/ות, ברעיונות המרכזיים העומדים, מאחורי עיצובו של דגל מדינת ישראל, ובאמצעות כך, גם לעמוד על מספר עקרונות מרכזיים הנוגעים לעיצובם והתקבעותם של דגלים וסמלים בכלל.

מטרות (במהלך הפעילות התלמידים/ות...)

- יתוודעו לרעיונות ומוטיבים מרכזיים, העומדים מאחורי דרך עיצובו של דגל מדינת ישראל.
- יעמדו על הסיבות לבחירתם מוטיבים אלה.
- יבחנו את הדרך בה נבחרים ומתקבעים סמלים ודגלים יצוגיים.
- יתנסו ביצירת "דגל" אישי או משפחתי משמעותי.

מהלך הפעילות - כללי:

- חלק א' - 'דגל כחול לבן: למה ומדוע?' - פתיחה (כעשרים דקות)
- חלק ב' - 'הדגל שלי, הדגל שלנו' - פעילות יצירה (כעשרים דקות)
- חלק ג' - שיתוף וסיכום (כעשר דקות)

פירוט מהלך הפעילות:

חלק א' - 'דגל כחול לבן: למה ומדוע?' - פתיחה (כעשרים דקות)

- נפתח ונסביר כי לכל מדינה יש דגל, סמל והמנון, שמייחדים אותה, ושהיום נבקש להכיר יותר טוב - את הדגל שלנו, דגל ישראל.

- נציג את הדגל, בין אם ממש, ובין אם באמצעות תמונה (ר' נספח). נסביר את המוטיבים שבדגל ישראל, אחד לאחד, כאשר נציע להיעזר בתמונות בנספח, ולהוסיף בעת ההצגה - תמונה את נוספת בכל פעם, לשם המחשה והבהרה:

צבעי הדגל ושני הפסים - בהשראת הטלית:

♦ **נציג תמונה של טלית, ונסביר כי הטלית הינה פריט אחד מתוך מה שנקרא - "תשמישי קדושה".** היינו, דברים שנועדו אך ורק לרגעים של קדושה ומסורת: למשל, פמוטים ונרות שבת, שמשמשים אותנו לקדש את השבת. בטלית מתעטפים, למשל כאשר מתפללים וכשקוראים בתורה.

♦ **נשאל:** כיצד הדגל מזכיר לנו את הטלית, או - מה דומה בין הטלית בתמונה, לדגל ישראל? [הטלית לבנה, עם פסים כחולים]

מגן דוד במרכז -

נציג את תמונת האזור של 'מגן דוד המלך', ונסביר על פי המסורת, מאמינים שמקור הסמל במגן שנשא דוד המלך. נוסיף עוד 3-4 תמונות לעניין זה, ונדגיש כי עם השנים, הפך מגן הדוד, לאחד מהסמלים היהודים המזוהים, המובהקים ביותר.

- נסכם חלק זה, ונסביר כי מדינת ישראל, הינה מדינה צעירה מאד, בסך הכל בת 73 שנים, ולמרות שזה נשמע לנו כמו הגילאים של סבתא וסבא, עדיין היא נחשבת לצעירה מאד בעולם. לעומת זאת, הסמלים המיוצגים בדגל - הטלית ומגן הדוד, הם סמלים קדומים, בני אלפי שנים, שמלווים את העם היהודי, הרבה זמן, כאשר רק חלם, וטרם זכה, להקים מדינה משלו.

חלק ב' – 'הדגל שלי, הדגל שלנו' – פעילות יצירה (כעשרים דקות)

**נזמין את הילדים/ות ליצור דגל משל עצמם/ן, שייצג אותם/ן אישית - ו/או את משפחתם/ן.
נפתיחה לפעילות, ובהתאמה לגיל, נכתוב, או נעלה בעל פה, מספר שאלות להכוונה –**

- אילו צבעים מייצגים אותי/את משפחתי, ולמה?
- מהם שני הדברים האהובים עלי/על משפחתי במיוחד (למשל - תחביבים, מסורות, מאכלים או הרגלים אישיים או משפחתיים, חיות מחמד, צמחונות וכד')?
- איפה אני גר ומה מאפיין את המקום (למשל – הרבה עצים, שכנים קרובים ומיודדים, מגרש כדורסל, גינת משחקים קבועה, חנות המכולת וכד').

נבקש מהילדים לרשום, או לזכור את תשובותיהם/ן - בבואם לעצב לעצמם, או למשפחתם, דגל מייצג.

חלק ג' – שיתוף וסיכום (כעשר דקות)

בהתאם לזמן שבידינו, נבקש לשתף בדגלים שהכינו ולהסביר מה עומד מאחוריהם. ניתן אף להכין תערוכה מהדגלים, בגן או בכיתה.

לאחר השיתוף, נסכם ונאמר, כי דגל ישראל הוא דגל גם של מדינת ישראל, אבל הוא דגל עבור כי היהודים, גם עבור אלה שחיים בחו"ל. למשל, גם באנגליה או באמריקה, יהודים תולים את דגל ישראל, באירועים רבים, לצד הדגל האנגלי או האמריקאי של ארצם. הסמלים של דגל ישראל, וההתרגשות שלנו לראותו – משותפים לכל העם היהודי, בכל מקום בעולם, ולא רק במדינת ישראל.

1. דגל ישראל

2. הטלית

3. מגן דוד - המגן של דוד המלך (מאתר קק"ל)

4. מגן דוד לאורך הדורות – תבליט מגן דוד, בית הכנסת בכפר נחום, המאה ה-4 לספירה.

5. מגן דוד לאורך הדורות – חנוכייה מהודו, משנת 1900 לערך (אוסף משפת גרוס – מאתר תרבות.ii)

6. מגן דוד לאורך הדורות – כיסוי מפואר לספר תורה

"אז מה זה בכלל 'עצמאות'?" פעילות לגיל הרך - בסימן חודש אייר 02

כללי:

בפעילות זו, נבקש להציע כלים, רעיונות ומתודולוגיות, הבאים להמשיג, להנגיש ולהקל על הילדים/ות, להבין את משמעותו של יום העצמאות למדינת ישראל, ולכונן זיקה ראשונית, אך משמעותית - ליום זה, תכניו וטקסיו - כפי שהם/הן פוגשים/ות אותו בחייהם/ן שלהם/ן כיום.

משך הפעילות: כארבעים וחמש דקות

ציוד נדרש:

מצגת עם תמונות לדוגמא, של כרזות יום העצמאות, או תמונות מודפסות (ר' נספח 1);
שבלונות (ר' נספח 2) - מודפסות וגזורות;
חומרי יצירה - בריסטולים בגודל A4, או A3 (כמספר הילדים/ות), דבק, צבעים, טושים וכד'.

מטרות (במהלך הפעילות הילדים/ות...)

- יעמיקו את ההיכרות עם יום העצמאות למדינת ישראל, משמעותו, ערכיו, טקסיו וכד'.
- יעמדו על משמעותו הרחבה והערכית, של המושג 'עצמאות'.
- יחשפו לסמלים ומוטיבים לאומיים מכוננים ויבינו את משמעותם.
- יתנסו בביטוי אישי יצירתי, כעיבוד לתכנים ולסמלים שהכירו במהלך הפעילות.

מהלך הפעילות - כללי:

- חלק א' - 'יום הולדת למדינה!' - פתיחה (כעשרים דקות)
- חלק ב' - הברכה שלי - הכרזה שלי למדינה! - פעילות יצירה (כעשרים דקות)
- חלק ג' - שיתוף וסיכום (כעשר דקות)

פירוט מהלך הפעילות:

חלק א' - 'יום הולדת למדינה!' - פתיחה (כעשרים דקות)

- **נפתח ונספר**, כי בזמן/בשבוע הקרוב, מדינת ישראל חוגגת יום הולדת שבעים וארבע! היא כבר בגיל של סבתא או סבא! ואולי אפילו כבר קצת יותר "זקנה" מהם...
למרות זאת שמדינת ישראל כבר מבוגרת, היא דיין שמחה בילדים וילדות שחוגגים לה יום הולדת! נזמין (ונמליץ) בהתלהבות, לשיר עכשיו יחדיו, שיא יום הולדת מוכר כלשהו, למדינה (למשל, היום יום הולדת, היום יום הולדת לישראל... וכד').
- **נציע, להתקדם בשיחה, באמצעות המשגה** - כי אם נשים לב, נוכל להבחין, שכאשר אנו חוגגים יום הולדת, הדודים או הדודות, למשל, יברכו לא רק אותנו ב"מזל טוב", אלא גם את אמא ואבא...
נמשיך ונסביר כי, הסיבה לכך, היא משום שיום ההולדת של הלב והבת, הוא קודם כל היה יום השמחה של ההורים, כשנולד/ה להם ביום הזה, לפני חמש שנים - בן או בת אהובים. ובאותו היום, יום הולדתנו, הרי גם התחילו כל ימי ההולדת שלנו, שיהיו לאורך כל החיים!
- **נשאל (כמעט רטורית)** - "אז... אם אנו חוגגים למדינה שלנו, יום הולדת שבעים וארבע, והיא כבר בעצמה קצת קשישה - בני כמה לדתכם/ן ההורים שלה?? ואיפה נוכל למצוא אותם, ולברך גם אותם??"

ונגלה מיד את התשובה המסעירה: אולי המדינה כבר בת שבעים וארבע, אבל... גם אתם ואתן ילדי וילדות הגן, וגם אני הגנן/הגננת, ההורים שלכם/ן, האחים והאחיות, הסייעת בגן, השכנים... - כולנו ההורים של מדינת ישראל! הכיצד?!?

ובכן, נסביר – כי העם היהודי, שהוא עם עתיק וקדום, שקיים כבר במשך אלפי שנים, מימי אברהם אבינו - ועד היום, עד הגן שלנו – העם היהודי הוא "ההורים של מדינת ישראל"!

העם היהודי נדד בעולם, במשך מאות ואלפי שנים, עד שלפני שבעים וארבע שנה בדיוק - הקים לו פה בישראל, בית משלו - בית לחיות בו חיים עצמאיים, חיים יהודיים, עם חגים יהודיים וישראלים, כשהוא חופשי לדבר עברית, לשיר בעברית, לעבוד את אדמתו שלו ולחיות ממנה.

אמנם, עד היום חלק גדול מהעם היהודי, כמעט כמחצית, חי במקומות אחרים בעולם ולא במדינת ישראל (לשם המחשה, אפשר לשאול כאן את הילדים/ות – למי יש משפחה בחו"ל...), אבל כולנו – גם מי שפה, וגם מי שכרגע רחוק – מרגישים אהבה ואחריות "לילדה" של העם היהודי – "ילדה" בת שבעים וארבע – מדינת ישראל.

– **נבקש כאן גם להתעכב על המושג 'עצמאות':** נזכיר כי אמרנו, שהעם היהודי הקים את מדינת ישראל, כדי לחיות בה כעם בעל עצמאות בארצו.

נבקש לברר, האם הביטוי 'עצמאות' מוכר לילדים/ות, וניעזר בדוגמאות, למשל כמו – "אם אחי הקטן כבר אוכל לבד, אבא אומר "שהוא עצמאי". ונשאל - למה הכוונה? וכד'.

– **נסביר, כי לאחר ששרנו שיר יום הולדת למדינה, והבנו שהעם היהודי הוא "ההורים" שלה, עתה, נראה דוגמאות, לדרך בה מדינת ישראל, מזמינה מדי שנה, את כל העם, למסיבת יום ההולדת שלה – באמצעות כרזה מיוחדת שיוצאת מדי שנה לרגל יום העצמאות!**

נבאר כי המילה 'כרזה', מקורה מן המילה "כרוז". אדם שהיה הכרוז – היה מכריז על דבר זה או אחר, בחוצות העיר - וכך גם הכרזה.

– **נציג מספר דוגמאות לכרזות יום העצמאות למדינה** (ר' הצעות ודגשים בנספח 1). הערה: נכון לרגע כתיבת המערך, לא אושר השנה, לראשונה, תקציב לעיצוב והפקת כרזת יום העצמאות הרשמית. ואולם במידה ולמרות זאת, תפורסם כרזה גם השנה, עוד בטרם מועד הפעילות, נמליץ כמובן לצרפה והציגה גם כן.

נבקש לנברר ולנתח יחד חלק מהכרזות. אפשר להיעזר בשאלות מנחות, כדוגמת:

מה אנו רואים/ות בכרזה? מה היא מספרת לנו?

מה אנו מרגישים/ות בעת התבוננות בכרזה?

– **נחדד, נמשיג ונזקק, חלק מהמוטיבים והסמלים החוזרים על עצמם בכרזות שונות, לאורך השנים, כדוגמת, ציון מספר השנים (בין אם באותיות עבריות, ובהמשך בשימוש בספרות), השימוש בצבע, הופעתם ומיקומם בכרזה, של סמלים יהודיים ו/או ישראליים (מגן דוד, מנורה, דגל...), וסמלים אוניברסאליים (ילדות, פריחה, לב).** פירוט נוסף תמצאו להלן בנספח 1.

חלק ב' – הברכה שלי – הכרזה שלי למדינה! – פעילות יצירה (כעשרים דקות)

– **כפתיחה ליצירה האישית, נספר, כי לאחר שקיבלנו הזמנה לחגיגת יום ההולדת למדינה, הגיעה השעה שנכין לה ברכה! נזמין עתה את הילדים/ות, ליצור את הברכה האישית שלהם/ן, באמצעות הדבקת המוטיבים והסמלים שפגשנו, בעת ההיכרות, עם כרזות יום העצמאות.**

נזמין לבחור מתוך השבלונות שהכנו מראש (ר' נספח 2), ולהדביקן על בריסטול, לצבוע ולקשט – כך שיבטאו בצבע ובצורה, את הברכה שלי למדינה, לכבוד יום העצמאות. **נעודד להוסיף על השבלונות המוכנות, כידי הדמיון.**

- לפי מידת הזמן והקשב, נזמין את הילדים/ות לשתף ביצירות ובברכות שהכינו, ולהסבירן. ניתן כמובן לתלות את היצירות, כתערוכה בגן.
- לסיום, נסכם את הפעילות, באמצעות חזרה על משל יום ההולדת למדינה, שעיימו פתחנו: נדגיש כי כמו שביום ההולדת שלנו, יש טקס קבוע, שכולל עוגת יום הולדת, שירים, מתנות וכד', גם ביום ההולדת של המדינה, ביום העצמאות, ראינו שיש טקסים ודברים קבועים שמופיעים מדי שנה בחגיגות: הדגל שלנו, הצמיחה, הפריחה, השלום והאהבה.

נאחל יחדיו: יום הולדת שמח למדינת ישראל!

נספח 1 – מבחר כרזות יום העצמאות להצגה ודגשים מוצעים

שנת תשי"ג – 1953,
5 שנים למדינת ישראל
(עישוב: חיים נאור)

מוטיבים בולטים:

הדגל הגדול והמתנופף במרכז
מחול, ריקוד – במעגל, יד ביד,
ביטוי לשמחה, לאחוה
בגדי העדות המסורתיים-
מייצגים קיבוץ גלויות, את
העליות לארץ – למדינת
ישראל, ממקומות שונים,
וממגוון תרבויות בעולם.
צבעים חמים, חומים –
מזכירים את צבע האדמה.

שנת תשל"ה – 1975,
27 שנים למדינת ישראל
(עיצוב: סטודיו טורנובסקי)

אלפי ציורי ילדים - של "פנים
ישראליות" נאספו ע"י הועדה
המארגנת, וחלקם נבחרו
לכרזה הרשמית.

הציורים הרבים, מייצגים
המשכיות, מגוון, פסיפס של
ריבוי ושל צבעוניות – ואת
היצירתיות של דור ההמשך

שנת תש"ם – 1980,
32 שנים למדינת ישראל
(עיצוב: גדעון שגיא)

מוטיבים בולטים:

צבעוניות עזה

צורת/סמל הלב – והרמז שבו,
ל- ל"ב שנים למדינה.

יונת השלום עולה השמימה

נופים מגוונים: פרדסים,
ירושלים, העמק, הים
והתעשייה המתפתחת.

שבעה ילדים אווזים ידיים =
המשכיות, אחווה, כשהם, מעל
ציור של מבנים עירוניים.

שנת תשנ"ה – 1995,
47 שנים למדינת ישראל
(עיצוב: דן רייזינגר)

מוטיבים בולטים:

יונת השלום,
שאחריה מופיעה, הקשת בענן
– איזכור לסיפור המבול,
וסמל לתקווה

שנת תשס"ו – 2006,
58 שנים למדינת ישראל
(עיצוב: הילה בירן)

מוטיבים בולטים:

סמל הלב

שילוב הנופים הטיפוסיים -
של הגליל הירוק, ושל הנגב
המדברי - כמשלימים זה את
זה, ללב אחד

מגן דוד ברקע

אדם "ניצב" על הלב,
"המורכב" מהנגב והגליל,
ומנופף בדגל ישראל

שנת תשס"ח – 2008,
60 שנים למדינת ישראל
(עיצוב: חיימי קיבוביץ)

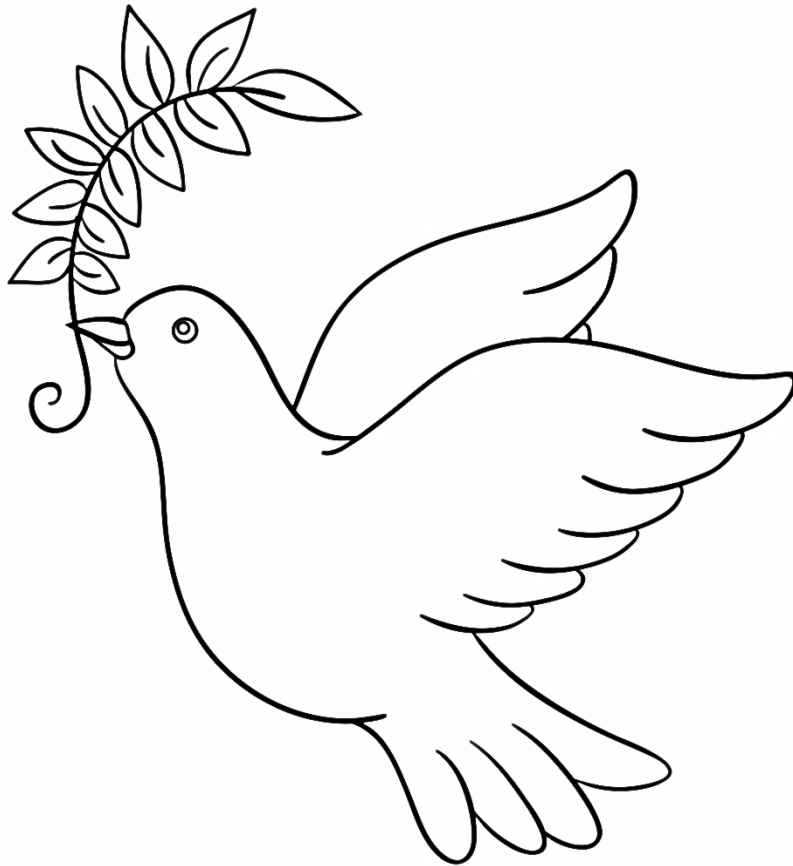
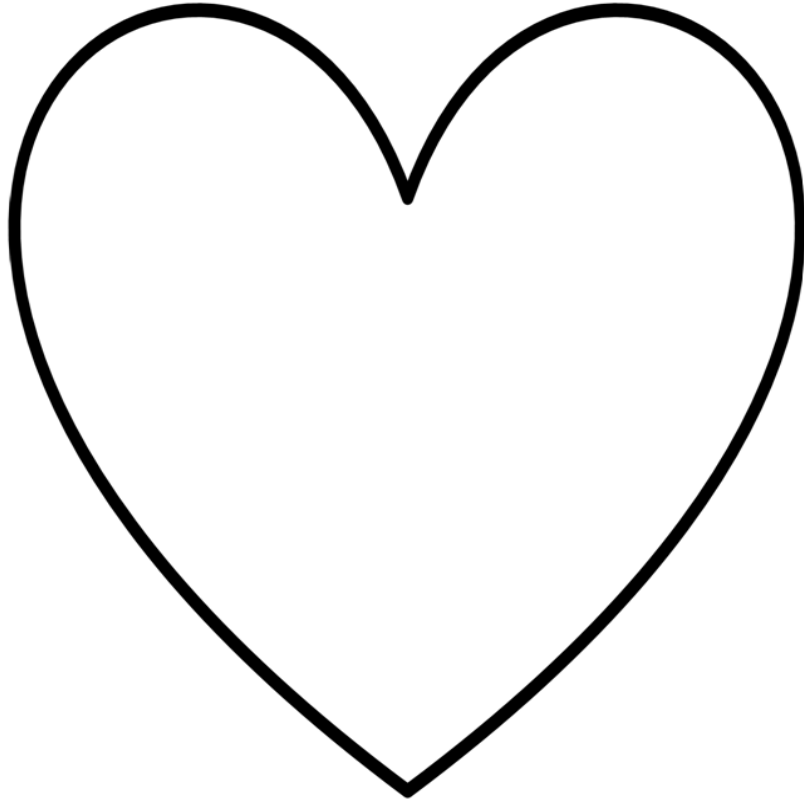
מוטיבים בולטים:

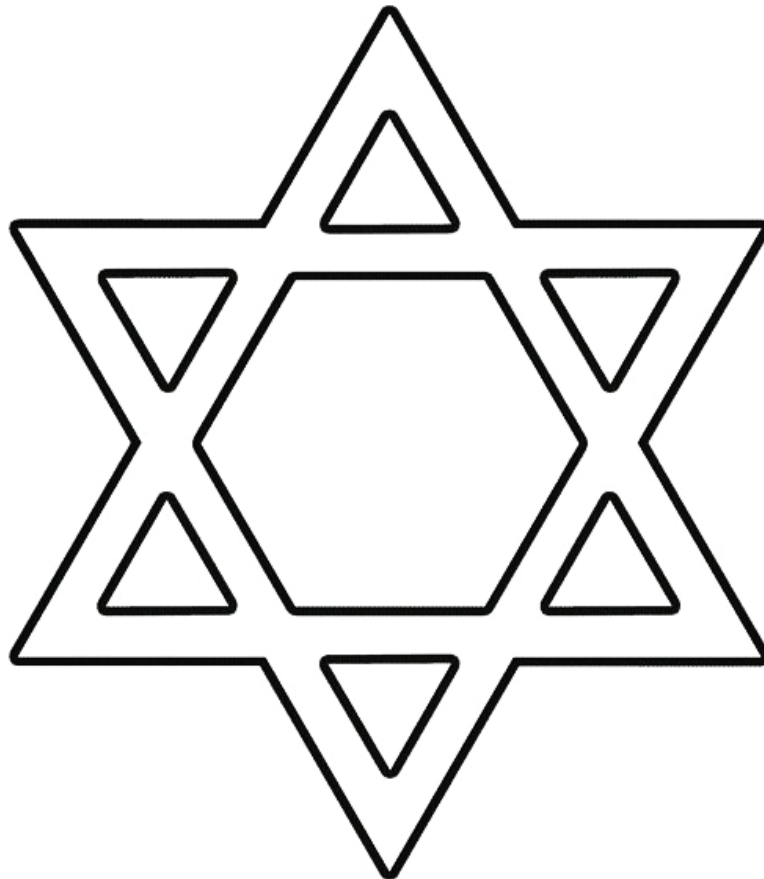
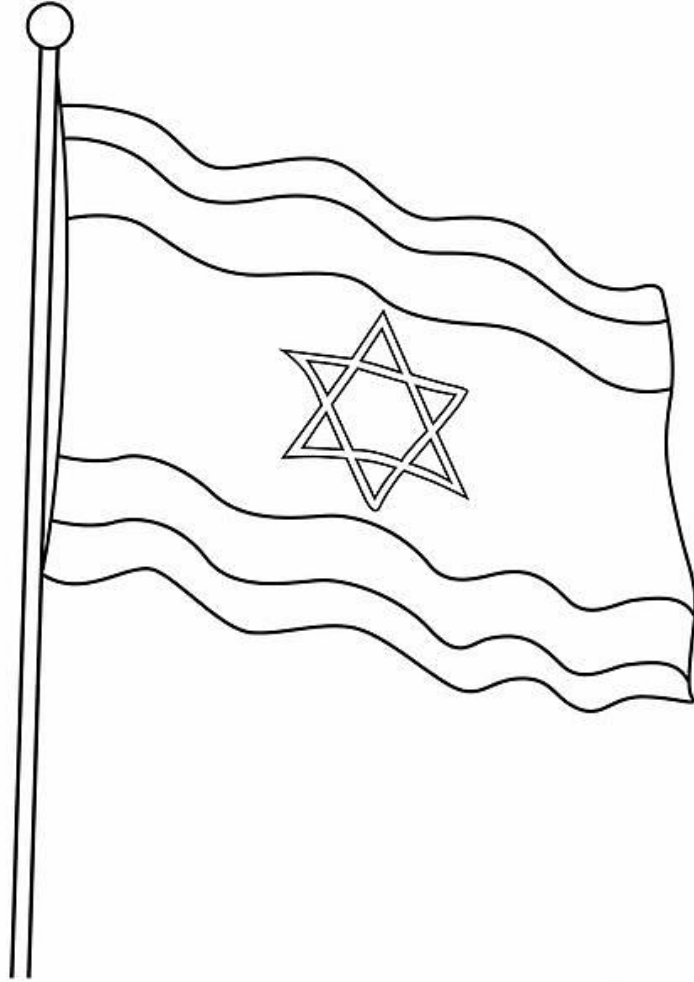
שש יונים מרחפות, מייצגות
כל אחת עשור למדינה.
שישה ילדים משחקים
(עפיפונים) – סמל להמשכיות,
שמחה. חיבור בין שמיים
וארץ
צבעים רכים, שמיימיים.

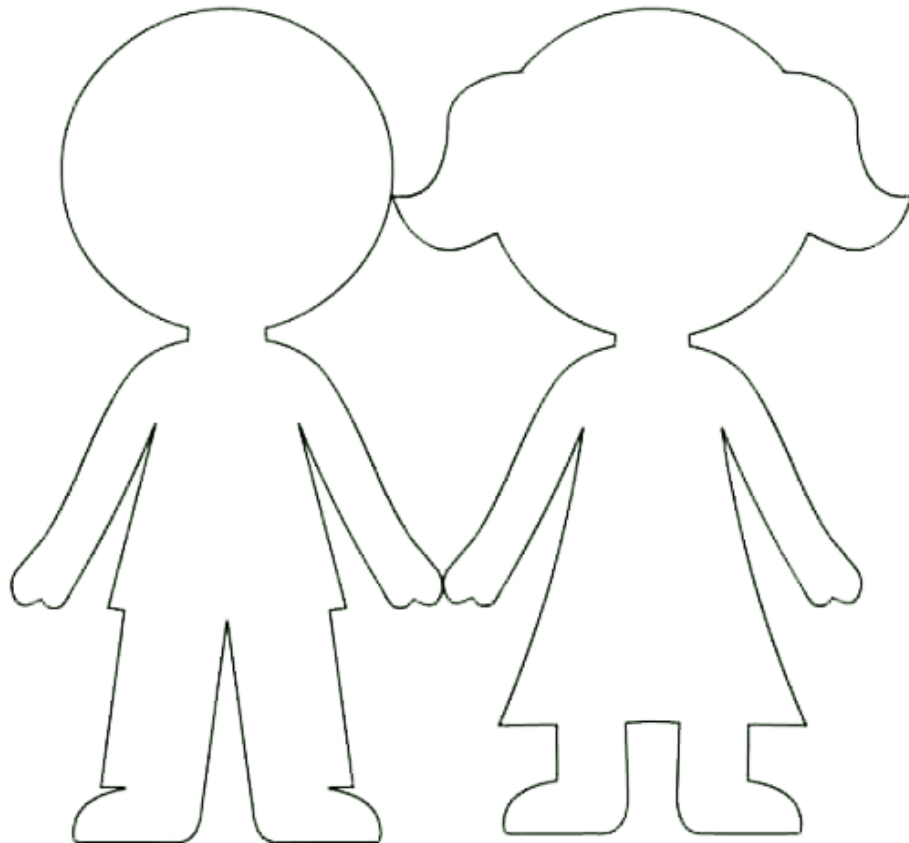
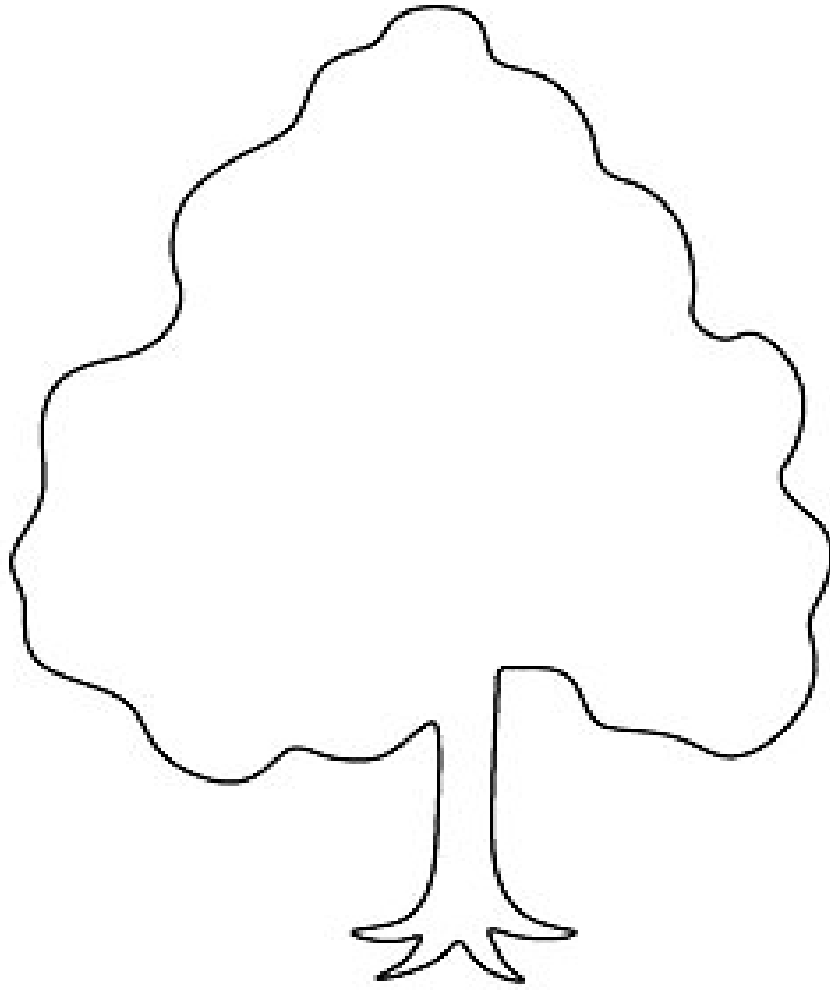

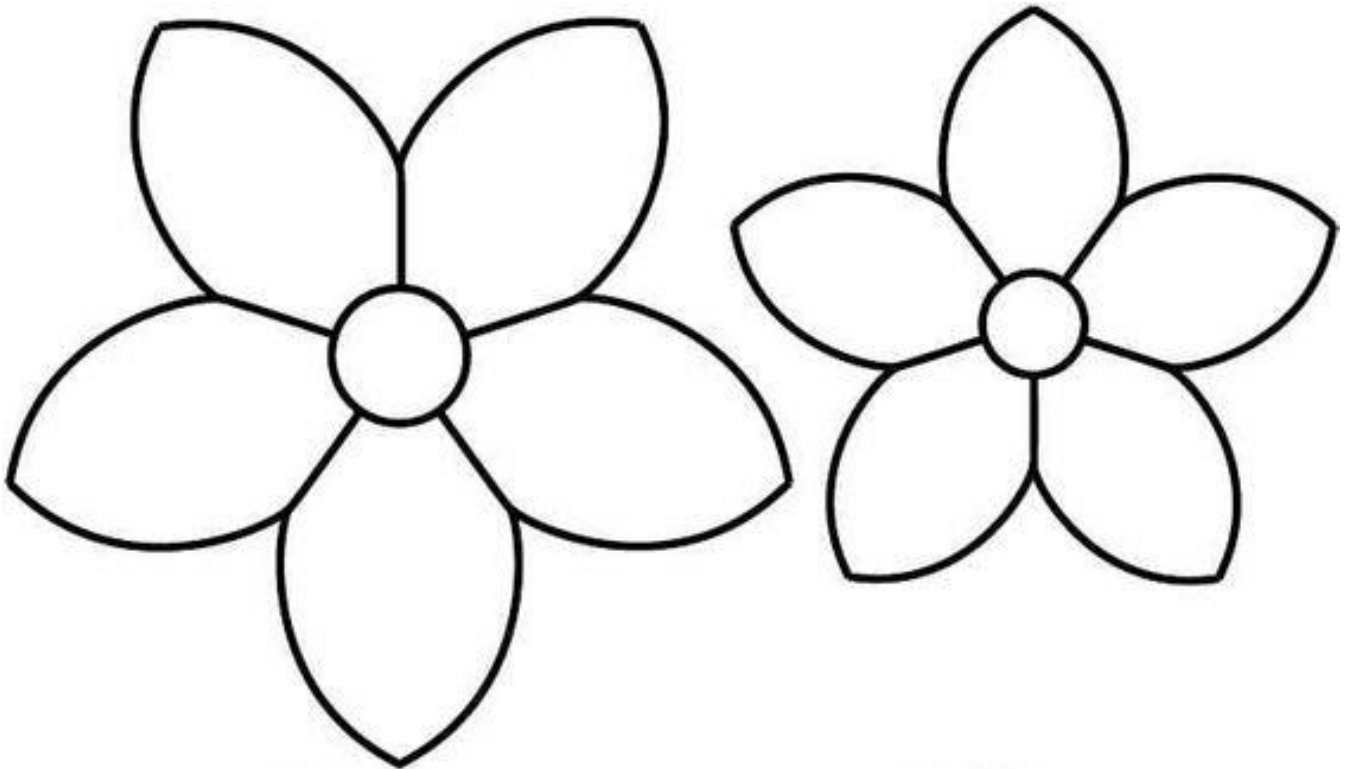
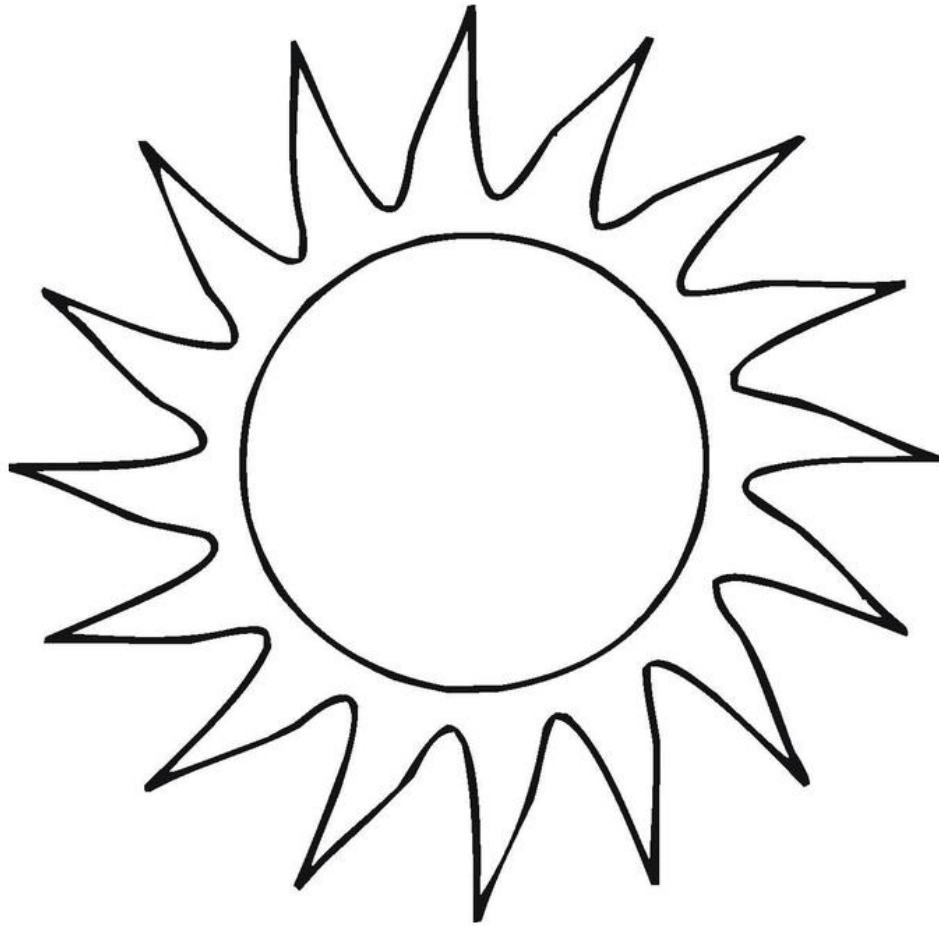

נספח 2 – שבלונות להדבקה/צביעה - להכנת הברכה האישית למדינת ישראל
נמליץ להדפיס כל שבלונה, במספר עותקים הרצוי, על גבי ניירות צבעוניים, ולגזור מראש

"התקווה" – של מי ולמה?
 פעילות לגיל הרך - בסימן חודש אייר ו'

כללי:

פעילות זו, באה בהמשך לעיסוק בדגל המדינה וביום העצמאות, ובה נבקש להכיר יחד את המנון מדינת ישראל, 'התקווה'. נבקש להציע לילדי וילדות הגן, הבנה ראשונית של מושג ההמנון בכלל, והיכרות חווייתית ועם המנון מדינת ישראל בפרט. נבחן מהי "התקווה" שבהמנון, ואילו רעיונות וערכים נוספים טמונים בו, ומה משמעותה של עמידת הדום, בעת השמעתו וברגעים טקסיים נוספים.

משך הפעילות: כארבעים וחמש דקות

ציוד נדרש: אפשרות להשמעת שירים, ובמידת האפשר גם להקרנת הסרטונים; פלאפל (מומלץ להכין ולהגיש, ככיבוד, בסוף הפעילות)

מטרות (במהלך הפעילות הילדים/ות...)

- יתוודעו אל ההמנון "התקווה" ואל הערכים והסמלים הבאים בו לידי ביטוי.
- יחשפו למשמעות המושג 'המנון', ויבחנו את הנוהג, לעמוד בדום, בעת השמעת המנונים לאומיים ועוד.
- יתעמקו בהבנת מילות ההמנון 'התקווה', ויעמדו על משמעותן, בדגש על רעיון התקווה.
- יתנסו בהאזנה מושכלת לשירים, ובזיהוי ערכים שונים הבאים בהם לידי ביטוי,
- יחוו דרך חווייתית, המאפשרת ביטוי ערכי משמעותי – חברתי, כללי ו/או אישי.

מהלך הפעילות - כללי:

- חלק א' – מהי תקווה? – פתיחה והפשרה (כרבע שעה)
- חלק ב' – 'התקווה' - כהמנון מדינת ישראל – השמעה, היכרות ושיחה (כעשרים דקות)
- חלק ג' – גם זה [סוג של] המנון... – עיבוד וסיכום חווייתי (כעשר דקות)

פירוט מהלך הפעילות:

חלק א' – מהי תקווה? – פתיחה והפשרה (כרבע שעה)

- נפתח ונזכיר, את הפעילויות הקודמות (אם היו), ונספר, כי גם היום, נמשיך בהכנה ובהתרגשות לקראת יום העצמאות של מדינת ישראל, החוגגת השנה, שבעים וארבע שנים מאז הקמתה.
- נסביר, כי היום נכיר את ההמנון של המדינה, ששמו "התקווה".
- כהפשרה, נבקש לבחון מהי תקווה, בעזרת השאלות הבאות, או חלקן, בהתאמה לאופיו של הגן –
 - ← מתי אני מקווה – באילו מקרים?
 - ← למה אני מקווה?
- נדגים ונמחיש, כי על פי רוב, כשאנו רוצים/ות לבטא תקווה, נשתמש בביטויים כמו: הלוואי ש-, הייתי רוצה ש-, אילו יכולתי ש... -
- נזמין עתה, את הילדים/ות לשתף, בסבב, במשאלה, ציפיה, תקווה (אחת) - תוך שימוש בלשון - "אני מקווה ש-..." – או – "הלוואי ש-".

חלק ב' – 'התקווה' - כהמנון מדינת ישראל – השמעה, היכרות ושיחה (כעשרים דקות)

- נסביר, כי עתה, נאזין להמנון מדינת ישראל, ששמו 'התקווה' - נעמוד דום ונצטרף בשירה.

ניתן להיעזר בסרטון הבא, או להשמיע מכל מקור אחר במרשתת - <https://www.youtube.com/watch?v=IOYQ55FWAWg>

← אילו תחושות היו לנו כשהאזנו להמנון? איך הרגשנו?

← האם אנחנו זוכרים/ות מתי ואיפה שמענו אותו קודם להיות? האם גם אז הרגשנו באופן דומה?

← כיצד הרגשנו כשעמדנו זקופים/ות לאורך השמעת ההמנון?

← באילו עוד מקרים אנו מתבקשים/ות לעמוד במקום ולא לזוז?

– **נסביר בלשון פשוטה ובשפה מותאמת**, כי מקור המילה "המנון", הוא מהשפה היוונית הקדומה ("הימנוס"), ופירושה היה, שיר של כבוד ותהילה, תחילה לאלים, או ביהדות - לאלוהים. במשך הזמן נוצרו המנונים "חילוניים", שירים שנועדו לברך, לפאר ולשבח, את מנהיגי המדינה, הצבא, אצילים, שליטים ומלכים.

רק לפני כ-200 שנה, כאשר בני האדם התחילו להקים ולכונן את מדינות לאום מודרניות, כמו אנגליה, או צרפת – קיבל ההמנון, גוון ותוכן חדשים, ונעשה לזמר רשמי – המוסכם ומקובל ע"י העם – אותו שרים יחדיו, לכבוד העם, המדינה או השליט.

ההמנון מבטא רעיונות ורגשות לאומיים ושפתו גבוהה ומיוחדת. דרך ההמנון העם מבטא ביחד, ערכים מרכזיים וחשובים בעיניו. הוא מעורר רגש והזדהות, ומחבר בין בני ובנות העם במדינה. הוא מושר או מנוגן בכל הטקסים והאירועים החגיגיים, ובעת שירתו, קמים הכול על רגליהם ועומדים בדום – בלי לזוז או לדבר, עד לסיומו.

כמו רוב ההמנונים של מדינות העולם, גם ההמנון שלנו, "התקווה" כתוב בשפה מליצית, גבוהה, בהשראת התורה והספרות של העם היהודי (רוב מילות השיר, שאולות מן המקורות).¹

– **נקריא עתה בקול, את מילות ההמנון, בקול רם ולאט, ונתעכב להסביר את המילים הקשות במיוחד:**

התקווה	מילים: נפתלי הרץ אימבר לחן: עממי רומני
הוֹמִיָּה - רועשת ונרגשת	
וּלְפָאֲתֵי - מהמילה פאה - פינה, צד, עבר	
מְזָרְח - הכיוון אליו פנו יהודים, בתפילתם לאורך כל השנים –	
מזרחה, עם הפנים לכיוון ירושלים, אליה חלמו לשוב.	
צוֹפֵיָה - צופה, משקיפה	
בַּת שָׁנוֹת אֶלְפִים – שקיימת אלפיים שנה	
צִיּוֹן – אחד משמותיה העתיקים של ירושלים, שהפך בהמשך לכינויה של ארץ ישראל בכללה.	
כָּל עוֹד בְּלִבָּב פְּנִימָה	
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה	
וּלְפָאֲתֵי מְזָרְח קְדִימָה	
עֵינַי לְצִיּוֹן צוֹפֵיָה.	
עוֹד לֹא אֲבָדָה תְּקוּוֹתֵינוּ,	
הַתְּקוּוֹה בַּת שָׁנוֹת אֶלְפִים,	
לְהֵיטֵיב עִם חֲפְזֵי בְּאֶרְצֵנוּ,	
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.	

– **לאחר בירור וביאור מילות ההמנון, נזקק ונדגיש, את הרעיונות המרכזיים, הבאים בו לידי ביטוי:**

~ ההמנון מבטא את שאיפתו הארוכה, של העם היהודי במשך 2000 שנות גלות - לשוב לארץ ישראל ולהקים מדינה יהודית ועצמאית.

~ הוא מבטא רגשות של געגועים, אהבה לארץ, יחד עם תקווה ואמונה.

~ התקווה לשוב לארצנו, קיימת בלבבות הפועמים של היהודים מאז ולעולם.

~ ההמנון מדגיש, כי העם היהודי שאף ושואף, לחיות כעם חופשי ועצמאי, בארצו, ארץ ציון וירושלים.

¹ עפ"י מאגר מולטימדיה 'כל שנה מחדש' - <https://meyda.education.gov.il/files/PreSchool/Hatikva.pdf>

– לקראת הסיכום, נסב גם את תשומת לב הילדים/ות, כי לכל הרעיונות החשובים האלה, מצטרף הלחן של המנון 'התקווה' - לחן המעורר התרגשות, ותחושת צפייה ואחדות.

חלק ג' – גם זה [סוג של] המנון... – עיבוד וסיכום חווייתי (כעשר דקות)

– עם המעבר אל החלק המסיים, נסכם, נמשיג ונדגיש, כי בפעילות היום, ובמהלך כל חודש אייר (ובפעילויות הקודמות, אם התקיימו בגן) - ראינו ולמדנו, שאת מדינת ישראל מגדירים רעיונות חשובים כמו עצמאות, חופש, עם יהודי. ראינו כי יש למדינה סמלים יהודיים לאומיים – הדגל, ההמנון והכרנו אותם. אבל לא פחות מכל אלה, את ישראל, מגדירים למשל ארוחות החג עם המשפחה, קניות ביום שישי, וגני הילדים שסגורים בשבת. אפשר להכיר ולתאר את ישראל, גם דרך המוסיקה והשירים הישראליים, או בהאזנה לשפה העברית שאנו מדברים בה מדי יום, וגם... אפשר לתאר, להכיר ולהאזין את ישראל, דרך ובאמצעות... האוכל!

ברקע, נזכיר, כי לפני שנים רבות, היו בכל מקום ובכל אזור, כמה המנונים, ולא אחד, מוסכם שמאחד את המדינה כולה. היו המנונים שפיארו את השליטים, או את יופייה של המדינה וערכיה.

– בהמשך לכך, נספר, כי הנה עתה, נאזין לשיר ישראלי – עכשווי (למרות שגם הוא בן כחמישים שנה). שיר, שכנראה ניתן לומר, כי ההורים שלהם/ן, הכירו כסוג של המנון - אמנם לא המנון רשמי, אבל בהחלט המנון מוכר ואהוב, שמספר לנו בדרך משעשעת, בשבחה של המדינה ועל התרבות הישראלית שלנו...

– נשמיע לסיום, את השיר המוכר, שחיבר דן אלמגור – "שיר הפאלפל" – ונמליץ על הביצוע של דפנה דקל, מתוכניתה 'כחולבן', ובמידת האפשר נקרין גם את הקליפ החביב, למרות היותו בעל איכות ירודה –

(לחילופין, ניתן להשמיע את השיר, בקטע מתוך ההקלטה השלמה, שהינה באיכות טובה יותר – החל מהדקה ה- 16:54 - https://www.youtube.com/watch?v=6oDUJP_ferQ (לחילופין, ניתן להשמיע את השיר, בקטע מתוך ההקלטה השלמה, שהינה באיכות טובה יותר – החל מהדקה ה- 16:54 - <https://www.youtube.com/watch?v=m-EvlhDT15Q>)

– לאחר ההאזנה, נדגיש כי גם שיר מבדח זה, כמו שירים ישראליים רבים, אהובים, מרגשים, ערכיים, ובעלי מקצב סוחף ומאחד (למשל השירים "קח מקל, קח תרמיל" של נעמי שמר, או "שבט אחים ואחיות" העכשווי, של דורון מדלי) – הוא סוג של המנון.

נספר לסיום, כי הנה, גם לאחר כחמישים שנה מכתובת השיר, הפלאפל עדיין נחשב למאכל הלאומי, והאהוב (!) בישראל. נמליץ כמובן, בחום - לסיים את הפעילות בגן, באכילת פאלפל חגיגית בצוותא, אולי גם, על רקע האזנה חוזרת לשיר...

